मैत्रावरुण्ये पयुस्याये तस्योपिर बन्धुः ॥३१॥ तदाङः । द्यादितस्मिन्यज्ञे दृत्तिणां नेन्मेऽयं युज्ञोऽदित्तिणोऽसद्रक्षण्ऽत्रादिष्टदित्तिणां द्याद्रक्षा वे सर्वा यज्ञस्तदस्य सर्वा यज्ञो भिषज्जयितो भवतीति न तथा कुर्यादिष्टकां वाऽष्टतां कुरुते तद्यथेष्ट-कायामिष्टकायां द्यात्तादृक्तद्मुर्क्यव द्याय्वद्स्योपकत्येत ॥४०॥ ब्राव्ह्मणम् ॥१ [२. २.] ॥॥

र्तदे देवा म्रब्रुवन् । चेतपधिमिति चितिमिक्तेति वाव तद्ब्रुवंस्तेषां चेत-यमानानां प्रजापतिरिमां प्रथमा७ स्वयमातृषां चितिमपश्यत्तस्मात्तां प्रजापतिनो-पद्धाति ॥१॥ तमग्रिर्त्रवीत् । उपाक्मायानीति केनेति पशुभिरिति तथिति प-श्चिष्टकया क् तरुवाचेषा वाव पश्चिष्टका पहूर्वेष्टका तस्मात्प्रथमाय स्वयमातृ-षायाऽग्रनलर्हिता दूर्वेष्टकोपधीयते तस्माद्स्याऽग्रनलर्हिता ग्रोषधयोऽनलर्हि-ताः पशवोजनत्तर्हितोजग्रिग्नतिहितो द्येष श्तयोपैत् ॥ १॥ तेजब्रवन् । चेतय-धमेविति चितिमिक्तेति वाव तद्ब्रवित्तत ऊर्धिमक्तेति तेषां चेतयमानानामि-न्द्राग्नी च विश्वकर्मा चालिर्वं दितीया स्वयमातृ मां चितिमपश्यं स्तस्मात्तामि-न्द्राग्निभ्यां च विश्वकर्मणा चोपद्धाति ॥३॥ तान्वायुर्व्रवीत् । उपाक्नायानीति केनीत दिग्भिरिति तथिति दिश्याभिक् तद्वाच तस्माद्वितीयापै स्वयमातृसाया उम्रनलर्हिता दिश्या उपधीयले तस्मादलिह्नादनलिहिता दिशोजनलिहितो वा-युरनत्तिक्तो क्षेष एताभिरूपैत् ॥४॥ ते अ वन् । चेतपधमे वेति चितिमिक्तेति वाव तर्ब्रवित्रत ऊर्धिमिक्तिति तेषां चेतयमानानां परमेष्ठी दिवं तृतीयाध स्व-यमातृषाां चितिमपश्यत्तस्मात्तां पर्मेष्ठिनोपद्धाति ॥५॥ तमसावादित्योऽब्रवीत् । उपाक्षमायानीति केनेति लोकम्पृणायेति तथत्येष वाव लोकम्पृणात्मना कैव तरुवाच तस्मानृतीया स्वयमातृसानन्तर्हिता लोकम्पृणायाऽ उपधीयते तस्माद्-सावादित्योजनतर्हितो दिवोजनतर्हितो स्थेष रत्योपैत् ॥६॥ तदेता वाव